

UNA TARDA DE MADRID

El debat que dies enrera va descabellar-se al Senat espanyol sobre la qüestió catalana deixà una impressió desfavorable en l'ànim dels patriotes catalans. Aquesta impressió queda accentuada pel debat que, en discutir-se la contesta al missatge de la Corona, se suscità al Congrés la tarda del passat dijous. Heu aquí una tarda de Madrid, lleuera i incongruent. Una tarda ben perduda per a Catalunya.

Per múltiples raons ens ha impressionat desfavorablement l'alludida discussió parlamentària. El discurs, una mica magre, però sincer i a estones valent, d'En Martínez Domingo, fou contestat per un català políticament indesitjable. En Joaquim Salvatella hauria hagut d'estalviar als seus antics amics i als seus compatriots la tristesa de la seva intervenció en un debat sobre la qüestió de Catalunya fet des de l'altra banda de la barricada, a fi de no recor-nos massa, per contrast, les anteriors intervencions des d'una posició contrària. Si En Salvatella fos un home moralment elegant, si tingués talent i no tan sols fatuïtat, s'hauria abstingut de parlar en nom del Govern espanyol contra l'ideal nacionalista de la nostra pàtria. I s'hauria abstingut, sobre tot, de pronunciar el nom d'En Pi Margall, que en el llavis de l'actual ministre d'Instrucció Pública pren un ressò acusador. Portà En Salvatella el seu aplom fins a voler definir la doctrina del federalisme pimargallia. Pot explicar-la a En Garcia Prieto, aquesta doctrina, i potser el convencerà de la conveniència de concedir a Catalunya, en el futur projecte mig promès, totes les facultats que el règim federatiu li reconeixeria. En aquest cas, el president del Consell de Ministres d'Espanya es veuria obligat a rectificar, entre altres moltes coses, el dogma de l'única i exclusiu idioma oficial.

El discurs d'En Francesc Macià, al costat de la reivindicació dels procediments insurreccional, conté una atenuació doctrinal de les propagandes que en els darrers mesos ha resultat del diputat per Les Borges, atenuació que el torna a situar en el terreny del nacionalisme federalista peninsular. Ha afirmat En Macià el dret de Catalunya a la independència nacional, i ha afegit que accepta una federació de les nacions, a base de la sobiranía d'aquestes. En el fons, la seva fórmula és la de la Confederació, que es diferencia de la fórmula de la Federació estricta. Nosaltres creiem que la bona tesi nacionalista és la que deixa a la Catalunya lliure de demà el resoldre sobre les possibles lliuracions de la seva sobiranía, sense imposar per endavant cap fórmula federativa ni confederativa. D'altra banda, considerem insuficients les facultats del règim federal classic per a la plena llibertat de la nació.

Deixem apart, deliberadament, la desgraciada intervenció d'En Pla i Deniel, cavaller bondadós que està mancat de les més elementals condicions de mesura i tacte per parlar en públic de cerveses polítiques, i tanquem aquests comentaris declarant que les tardes parlamentàries de Madrid confirmen clarament el divorci essencial entre l'Estat espanyol i la nació catalana.

El Kaiser ha fet unes bizarres declaracions a l'Institut de la consciència tranquilla---ha dit

El "Leipziger Tageblatt" publica una curiosíssima correspondència de Doorn, lloc de resiliència de l'ex-kaiser, parlant d'una visita d'un quants estudiants de Leipzig i de Marburg a la vella carcassa imperial. Aquests estudiants es trobaven a Holanda per fer una sèrie de representacions de misteris sagrats.

Els visitants foren rebuts a la entradella del castell de Doorn, pel mariscal de Cort, el qual recomana als estudiants que en trobar-se davant del kaiser fessin una profunda reverència. La correspondència diu que el vestir de l'ex-emperador es més aviat malaltís i que té en nas de pústules. Per estar per casa porta sabates de muntanya i un barret a la tirolesa, amb dues plomes de cuia de gall al costat. El vestit gòrgues dóna a l'emperador un aire inquiet i gris. Però l'aire de l'emperador és sol·lid i prussià i de vegades, a l' hora de sopar, prese deixa la taula vestit de general.

— Ara, la meva ocupació és tallar llenya. Això em distreix molt. Pel demés, tinc la consciència completament tranquil·la, perquè la guerra la provoca el karen Anglaterra i Rússia.

L'ex-kaiser parla després de la situació política interna i diu que el partit conservador hi sempre donat a Alemanya els millors homes d'Estat. "Els junkers — diu — són els homes de la bona tradició". Cap a l'acabament de la conversa, el kaiser, amb una precipitació estranya, es posa la mà a la botxa i s'extreu un paquet de fotografies amb dedicatòria que reparteix als estudiants.

— Ara — diu després — aneu a menjar. No trobareu pas un gran sopar, però serà, segurament, abundant.

Dues vegades el kaiser es trenca a tots la mà i s'acomoda. Els estudiants passen a la sala on els han preparat la taula. A la llinda de la porta hi ha un cartell que diu: "Ben-vingut signat imperialista".

— L'emperador ho sap tot i no ha estat interromput.

— Suposadament el kaiser havia de conversa i parla dels misteris bíblics que els estudiants voleien representar. Deixa a un estudiant:

— De quina manera vestiu l'Adam i Eva? Segurament que els vestiu molt malament. De tota manera no dubte que heu posat a Adam una fulla de lligures o que, almenys, es feu sortir amb vestit de banys.

L'emperador diu això amb l'aire d'home que està convençut que en aquell moment fa seixent. L'emperador — nota la correspondència — de vegades tracta de tu, de vegades de tu, de vegades de vós.

La conversa cau després sobre el "Faust", de Goethe.

— Jo suposo — diu — que

LA CRISI BELGA L'HERÈNCIA BISSING-STINNES

La velocitat verament sorprenent en què es desenrotilla el moviment flamenc, es deu, principalment a la dominació alemanya, que Bèlgica sofriu durant la guerra. No es pot pas negar l'espontaneïtat del moviment flamenc. Però no deixa d'ésser curiós el fet que totes les línies del moviment, les seves tendències corresponen exactament als successius punts d'aquell programa polític que el governador general de Bèlgica, Von Bissing, i el governador econòmic, Stinnes, havien preparat i intentaren de desenrotillar durant l'ocupació alemanya. "Bèlgica serà llatina o no serà" — digué davant d'aquest pla Maurici Maeterlinck. Però el cas és que el moviment flamenc contra la llatinitat de Bèlgica és l'herència de Büssing-Stinnes.

Pocs dies després de l'ocupació, un pastor holandès, Nygaard, crea a Gant una associació delegada de la Lliga Pangermanista, que prengué el nom de "La Lluita Flandes". El programa era: supressió completa de la llengua francesa, l'exclusió del flamenc i com a idioma suportori l'alemany; supressió del nom de Bèlgica; completa separació de Flandes i de Valònia, fundació d'un Estat flamenc posat dins l'òrbita de l'imperi alemany.

En el mes de març de 1917, una circular de Von Bissing a l'Emperador i al quartier general, sobre les directives polítiques a seguir a Bèlgica, deia: "La Flandes germaniana haurà de descançar necessàriament sobre el nostre imperi i serà una garantia per la possessió segura de la nostra frontera de l'oest". Una pregunta, tot passant: aquestes manipulacions alemanyes, no fan pensar amb les manipulacions franceses a la Rúbrica per crear amb la Renània i la Rúbrica, un estat que serveixi de frontera a l'est?

Stinnes fou nomenat durant la guerra, delegat general per l'organització industrial econòmica de Bèlgica. Ell féu el pla de la desmembració econòmica de Bèlgica per tal d'anexar Flandes a l'imperi. Stinnes i Bissing el primer que foren sota plantear la part espiritual del problema. El seu primer acte fou, precisament, crear a Gant una Universitat flamenga. Aquesta Universitat havia d'ésser la base de tot un moviment flamenc que formant una cultura nacional pròpia i autònoma portés a la autonomia nacional i formés una base per desmembrar Bèlgica. La Universitat fou creada pel professor alemany Von Dyck, amb un capital de quatre milions de francs que la "Reichsbank" de Berlin deposità. Però la Universitat morí aviat per l'atmosfera natural d'intransigència que regnava llavors a Bèlgica. La idea, però, era lliure.

Creureu que no he pogut veure, en tota la meva vida, una representació satisfactoria d'aquesta obra? Primer de tot, son equivocades les idees corrents sobre el personatge de Mefistofel del qual se'n fa quasi sempre un alegri i encara més sovint un pallaso. Es estan que aquest personatge sigue tan mal interpretat. Els teatres de Berlín, per altra part, no n'endevinen una. Jo mateix tenia la intenció de posar en escena el "Faust", però, desgraciadament, em mancaren sempre els actors que desitjava. Després l'emperador parla de la guerra:

— Ara, la meva ocupació és tallar llenya. Això em distreix molt.

Pel demés, tinc la consciència completamente tranquil·la, perquè la guerra la provoca la provoca el karen Anglaterra i Rússia.

L'ex-kaiser parla després de la situació política interna i diu que el partit conservador hi sempre donat a Alemanya els millors homes d'Estat. "Els junkers — diu — són els homes de la bona tradició". Cap a l'acabament de la conversa, el kaiser, amb una precipitació estranya, es posa la mà a la botxa i s'extreu un paquet de fotografies amb dedicatòria que reparteix als estudiants.

— Ara — diu després — aneu a menjar. No trobareu pas un gran sopar, però serà, segurament, abundant.

Dues vegades el kaiser es trenca a tots la mà i s'acomoda. Els estudiants passen a la sala on els han preparat la taula. A la llinda de la porta hi ha un cartell que diu: "Ben-vingut signat imperialista".

— L'emperador ho sap tot i no ha estat interromput.

— Suposadament el kaiser havia de conversa i parla dels misteris bíblics que els estudiants voleien representar. Deixa a un estudiant:

— De quina manera vestiu l'Adam i Eva? Segurament que els vestiu molt malament. De tota manera no dubte que heu posat a Adam una fulla de lligures o que, almenys, es feu sortir amb vestit de banys.

L'emperador diu això amb l'aire d'home que està convençut que en aquell moment fa seixent. L'emperador — nota la correspondència — de vegades tracta de tu, de vegades de tu, de vegades de vós.

La conversa cau després sobre el "Faust", de Goethe.

— Jo suposo — diu — que

ELS DRETS DE DUANA BELGUES

París, 28. — La Cambra belga ha prorrogat fins el dia 31 de desembre els drets de Duana que finien el dia 30 de juny. — Radio.

Converses filològiques

"Ha estat morta una sentinella francesa."

Es just que ens resistim a fer masculi el mot *sentinella*? Referint-se al soldat que fa *sentinella*, no diu ja totbon un *sentinella*?

Es'car que *sentinella* és originàriament femení. L'Itàlia diu: *Alla porta della caserna c'è la sentinella*. I rotes les llengües que han mantingut aquest mot a l'Itàlia l'hann adoptat amb el seu gènere originari. *Sentinella*, espanyol, és femení. *Sentinella*, escrit *sentinela*, figura com a femení en el Labèrnia i els altres diccionaris catalans; i com a femení és donat en el Diccionari Ortogràfic de l'Institut.

Però el gènere femení, que s'accorda molt bé amb la forma del mot *sentinella*, està en desacord amb la significació d'aquest mot en tant que designa un individu masculí; i és natural que ca i lla s'hagi manifestat amb una tendència a fer-lo masculí. En francès es troben exemples de *sentinelle masculi*: *Le bon sentinelle se comporta en vrai héros*. L'Acadèmia espanyola accepta per a *sentinella* el gènere masculí al costat del femení.

Si, com creiem, ja tothom diu el *sentinella*, no trobarem desenratat que la llengua literària admés aquest mot en la categoria dels substantius masculins, al costat de *corneta*, *trompa*, etc., designant els individus que toquen aquests instruments.

P. Fabra

Full de dietari

CONTRA LES PATILLES FEMENINES

No tinc cap preparació que em donei dret a dir el meu parec en qüestions de perqueria femenina. Amb dret o sense tinc la ploma a la mà, no em sauré estar de dir-ho.

Trobo que aquest pentinat amb patilles que encara té una gran voga entre les nostres dames mitjançant i pujants, generalment és un desastre. En els arrossos d'arròs i roncet, en lloc de dificultar les faccions massa accentuades i donar accent a les massas esvalides, les patilles resulten una penjarella disgraciada i inopportuna. No sé com és que les interessades no se'n adonen, sobretot, les que pertanyen als gremis de l'agulla o del taulell, que van amb el cap descolorit i que en tantes avinentes han provat llur instant poc fallible.

Un bon poser toleraria unes patilles que encara no produeixen formidables. I es podria posser demostrar que d'aquesta d'aquestes especulacions no hi ha estat per poca cosa les tres clàssiques de l'omnipotència bancària alemanya, la Deutsche Bank, la Dresdner Bank, la

Ni tan sols ha acabat, amb la collaboració alemanya a l'extrema política nacionalista flamenga. Funciona a Düsseldorf i a Berlín una societat per desenrotillar les relacions germano-flamenques, la Deutsche Flämische-Gesellschaft. En la llista de protectors d'aquesta societat hi ha Von Bissing, el baró von Falkenhause, von Tippitz, el doctor Kapp, el del cop d'Estat, Stressemann. Els arguments de l'egan quotidiana d'aquesta societat, el "Vlaamsland", giren sempre entorn d'aquest mot: el moviment autonòmista flamenc, serà per a Bèlgica, el que Flandes i Polònia foren per Rússia i el que fou la Irlanda per a Anglaterra.

El cavall de batalla del nacionalisme flamenc és treballar perquè sigui denunciat el tractat militar franco-belga. I la primera etapa del moviment és neutralitzar la política francesa belga a través de la resistència flamenga. La segona etapa consistirà en un cop de mà militar. Som encara lluny d'aquest fet, però ja es pot preveure. El moviment flamenc pren cada dia un més fort i perfeccional enquadrament militar.

Aquests són els fets. Algun calàbria els trobarà antíptics, polser. El germanisme, no té pas a casa nostra massa simpaties. Nosaltres no tenim pas dret a jutjar. El nostre treball ha estat sempre exposit i el nostre objecte ha estat allargar el camp visual dels nostres lligadors plantejant en la seva integritat els elements de la crisi del gabinet Theunis-Jaspas.

Josep Pla

ETIMOLOGIES

Durant el curs de les informacions sicilianes sobre l'estat de l'eccepció de l'Etna, hom ha llegit sovint el nom de la via de Linguaflor, que, feblement, ha sortit indemne. A molts les estacions i com aquells qui diu, les canviem. Altres, més docents, dónen la culpa de les extranyes meteorològiques que firmant: la Terra ha travessat durant el maig darrer un eixam d'asteroides, multitud de petits cossos celestes, que de vegades s'acosten molt a la Terra, inflamant-se en travessar l'atmosfera i produeixen altres fuligines. Altres culpelen del refredament de les estacions el nombre excepcional d'icebergs assenyalats aquest any a l'Oceà Atlàntic. Aquests, adreissen a cent i més metres sobre el nivell de la mar, adreissen romanes amagats sovint les agnes en banys enormes, llargs de centenars de metres, i produueixen un refredament notable de l'aire i de l'atmosfera, que pot haver influït sobre els corrents oceànics, reguladors del clima mundial. Aquest refredament, segons el Daily Mail, és molt notat pels mariners, els quals adverteixen l'aproximació d'aquestes muntanyes de gel, per tal com el govern canadenç, amb el seu clima d'interior, pot ser perjudicial per a la navegació. Una regata iniciada al final de la derrota, han perdut perdut en el joc, queden al sols el procurar salvar totes les puguis.

Però com remarcava justament Pierrefeu, les guerres modernes, no tenen el caràcter convencional.

LA FICCIO D'UNA FORÇA

que entre pobles i ciutadans mobilitzats. Avui els conflictes prèviens han seguit un caràcter nacional, i son les seves caràcteres: la cruesa, la intensitat, el màxim esforç. La convenció estratègica acadèmica s'ha fet estantista i falsa, i pot facilitament tornar-se judicial.

Auvil es té una explicació força justa de les grans victòries alemanyes a Prússia. Els generals russos, models afilats del militar de carrera rublier d'escriví, obrien degàument les màniobres més ràpidament iniciades dels seus enemics. En efecte, la campanya oriental té un caient de guerra clàssica ben remarcable. L'agil iniciativa de Ludendorff hi triompha plenament. Tingud es troben exemples de *sentinelle masculi*: *Le bon sentinelle se comporta en vrai héros*. L'Acadèmia espanyola accepta per a *sentinella* el gènere masculí al costat del femení.

Anteriorment, en el seu primer llibre, "G. Q. G." (Gran Quartier General) ja entrava en la intimitat de l'Estat Major, però d'una manera anecdòtica, esbossant amb agudes pinzellades, caràcters i situacions, i no profunditzant més

DE FRANÇA

M. Poincaré diu a la Cambra que per reconèixer Rússia necessita que aquella "recomenzi" e. dents

Paris, 29.—Cambra dels Diputats. Durant la discussió del Pressupost, el diputat comunista senyor Berthon pronuncia la convenència de reconèixer el Govern dels soviets com a govern de dret, per la República francesa.

La contestà el president Poincaré que l'actual situació de França respecte al Govern dels soviets es la mateixa que abans, i que no es pot parlar d'un canvi d'actitud mentre els Soviets no puguin a's interessats la seva paciò que cada un tingué en compte'tus.

Insistí Berthon en les seves apercisions i Poincaré afegí que en les discussions portades a cap a Génova i Tànger sobre el seu recentement resultat igual. Afegí que la conducta més important per part del Govern dels soviets sia plenament reconeguda, que aquest mateix Govern reconegui el dret de Rússia. I consti que d'acord amb l'afirmació anterior, i no parlo per a res de res, pugui tenir en compte l'estat actual de Rússia.—Havas.

Paris, 29.—El president Poincaré ha dit una carta al president de la Comissió de Finances de la Cambra dels Diputats, en la qual insisteix en la necessitat de votar en pro de l'aprovació, per al pròxim any de 1924, de les bases que integren el pressupost d'any actual. Posa de manifest que el seu vol de cap manera que la Càmera engagi en pràctica la implantació de pressupostos biennals, això serà més aviat una mesura transitori que les actuals circumstàncies adonen per evitar que en 1924 no s'hagin de redreçar novament al sistema de les dades provisòries, com s'havia fet per aquest any.

Afegix que en votar l'aprovació de les bases de pressupost de 1924 per al pròxim any no atempta a les prerrogatives parlamentàries ni va contravenir els preceptes de l'actual Constitució.—Havas.

EL PROCES JUDET

Paris, 29.—Comptant a una grania d'afegits del Tribunal, l'autor del discurs del Papa no li havia encarregat més d'un a favor d'una part dels aliats. Ni en una vegada més l'autoritat dels quatre telegrammes atencions dels quals es parla en sessions anteriors.—Radio.

ATTEMPTAT CONTRA EL VICE-PRESIDENT DE LA CÀMERA ITALIANA

Nàpols, 29.—El senyor Piacentini, vice-president de la Cambra dels diputats italiana, ha estat objecte d'una agressió per part d'un desconegut, el qual li interí una gametada a l'abdomen.

Fins ara no es tenen més dades.—Havas.

EL COMUNICAT OFICIAL D'A. LIBERAMENT DEL PATRIARCA TIRION

Moscou, 29.—El diari "Iswestia" publica el següent comunicat oficial: "El Patriarca Tikhon declarà el dia 13 de l'actual davant el Tribunal Suprem que reconeix la legitimitat i satisferia ésser posat en llibertat. Declarà que no era ja enemic del papa i dels aliats, i que renunciava a qualsevol acció monàrquica o contrarevolucionària, tant interior com exterior".—Radio.

LA SOLUCIO DE LA CRISTI BELGA CONTINUARÀ L'ESTAT MATEIX GABINET

Brussel·les, 29.—Segons algunes periodicals, el Gabinet que formaria el Sr. Thieuens estarà constituit pels mateixos ministres del Gabinet precedent.—Havas.

LA DRETA I LESQUERRA LLIBERALS PALESEN LLUR CONFLUENCIA A M. THEUNIS

Brussel·les, 29.—En acabar la reunió de la direcció i l'esquerre del partit liberal testimoniant la confiança al senyor Theunis, aquej va aparèixer a la tarda a visitar el Rei, per comunicar que acceptava la missió de constituir el Gabinet.—Radio.

L'ACCIO FRANCESA AL MARROC

Marrakech, 29.—A Al Mohammadi s'han solmès 1,550 familiars indígenes.

Un grup de Tazza que ha quedat llur el territori on es realitzaren les operacions del 26 del corrent, s'ha rebut un important botí.—Radio.

LA CRISI INDUSTRIAL D'ESPANYA I ELS TREBALLADORS FRANCESOS SENSE FEINA

Paris, 29.—Cambra de Diputats.—Durant la discussió dels pressupostos s'ha acordat el restabliment d'un crèdit de quatre cents mil francs destinat a socorrer els obrers francesos que es trobin sense treball a l'estrange.

El diputat i ex-ministre senyor Brousse indicà que, tenint en compte la forta crisi industrial que està travessant Espanya, es cuidarà principalment de socorrer els obrers francesos que es trobin sense feina en el dit país.—Havas.

EL NAUFRAGS DEL VAIXELL "TREVESA"

Londres, 29.—Notícies rebudes d'una segona causa del vaixell "Trevesa", amb 16 naufrags.—Radio.

TANGER

La Coferència convocada a Londres s'anuncia molt larga i laborosa

EL PROBLEMA DE LES REPARACIONS

M. Poincaré contesta al Senat francès la carta del Papa al Cardenal Gasparri

La nota aclaradora publicada per l'"Osservatore Romano": El Canceller Cuno torna a recomanar la resistència passiva en un discurs a la dieta de Westfàlia: La carta policial no satisfà tampoc el Govern alemany

Paris, 29.—Aquest matí, a les onze, s'ha reunit al "Foreign Office" els peritis d'Anglaterra, França i Espanya per tractar de la qüestió de Tanger.

De l'esmentada reunió no se'n sap res oficialment, i per la indol de les dutes negociacions no se'n facilitarà cap comunicat oficial.

Se sap, però, oficialment, que aquest matí els peritis de les potències interessades han examinat els acords anteriors sobre Tanger i signat el conveni franco-anglès, el conveni franco-espanyol de 1913 i l'acta d'Olcenes. En els cercles ben informats s'opina que les negociacions seran llargues i molt laborioses a causa de les diferències de criteri entre Anglaterra, França i Espanya. Anglaterra vol de totes maneres la internacionalització de la ciutat de Tanger, mentre que Espanya i França desitgen consolidar la ciutat pels propis interessos.

Els peritis de les potències interessades tornaran a reunir-se demà al matí.—Radio.

COM VOLDRIA RESOLIRE ANGLATERRA LA QUESTIÓ DE TANGER

Londres, 29.—Escriv el "Daily Express": "Anglaterra desitja tenir la garantia que Tanger no serà un segon Gibralter que pugui posar en perill la seva situació al Mediterrani. El té que persones Anglaterra són fer de Tanger un port internacional amb drets de Comerç iguals i el municipi de tot qui estiguin formats de representants de totes les nacions aliades".—Radio.

LA CONFÉRENCE DE LAUSANA

Lausana, 29.—El delegat turc Ismet-paixà ha visitat el delegat francès general Pelté i el delegat britànic Sir Horace Rumbold, per assabentar-se del punt de vista dels aliats en algunes qüestions, sobre les quals desitjava informar-se tot seguit.

Els delegats aliats li contestaren que compartien el seu desig que aquestes qüestions poguessin solucionar-se aviat.—Havas.

ATTEMPTAT CONTRA EL VICE-PRESIDENT DE LA CÀMERA ITALIANA

Nàpols, 29.—El senyor Piacentini, vice-president de la Cambra dels diputats italiana, ha estat objecte d'una agressió per part d'un desconegut, el qual li interí una gametada a l'abdomen.

Fins ara no es tenen més dades.—Havas.

EL COMUNICAT OFICIAL D'A. LIBERAMENT DEL PATRIARCA TIRION

Moscou, 29.—El diari "Iswestia" publica el següent comunicat oficial: "El Patriarca Tikhon declarà el dia 13 de l'actual davant el Tribunal Suprem que reconeix la legitimitat i satisferia ésser posat en llibertat. Declarà que no era ja enemic del papa i dels aliats, i que renunciava a qualsevol acció monàrquica o contrarevolucionària, tant interior com exterior".—Radio.

LA SOLUCIO DE LA CRISTI BELGA CONTINUARÀ L'ESTAT MATEIX GABINET

Brussel·les, 29.—Segons algunes periodicals, el Gabinet que formaria el Sr. Thieuens estarà constituit pels mateixos ministres del Gabinet precedent.—Havas.

LA DRETA I LESQUERRA LLIBERALS PALESEN LLUR CONFLUENCIA A M. THEUNIS

Brussel·les, 29.—En acabar la reunió de la direcció i l'esquerre del partit liberal testimoniant la confiança al senyor Theunis, aquej va aparèixer a la tarda a visitar el Rei, per comunicar que acceptava la missió de constituir el Gabinet.—Radio.

LA "LEI SECA" NO RESPECTA LA CERVEZA COM A SUBSTITUICIA MEDICINAL

Nova York, 29.—La policia ha rebut una ordre de Washington perquè la cervesa sigui separada de les substàncies medicinals portades a bord dels trasatlàntics estrangers.

Aquesta mesura ha aixecat protestes en les Companies de navegació.—Radio.

PER DIFIXAR ENTRAR TARD AL TEATRE — UN EMPRESARI CONDENAT

Budapest, 29.—El Tribunal central ha condemnat un empresari de teatre a un mes de presó i quinze mil corones hongareses de multa per haver permès entrar al pati de butaques, estant aixecat el teló, tres espectadors que havien arribat tard.—Havas.

EL NAUFRAGS DEL VAIXELL "TREVESA"

Londres, 29.—Notícies rebudes d'una segona causa del vaixell "Trevesa", amb 16 naufrags.—Radio.

ANGLATERRA

Entregues declaracions de Lord Curzon sobre la llei seca americana

Londres, 29.—Cambra dels Lords.

—Referint-se a la "lei seca" que tants incidents produeix aplicant-la a begudes alcohòliques transportades per vaixells estrangers dins d'aigües americanes, el ministre d'Affers Estrangers Lord Curzon ha declarat que el Govern de la Gran Bretanya no acceptarà mai l'extensió fins a dotze milles de la zona d'aigües territorials nord-americanes, i que emprarà tots els recursos que estiguin al seu abast per posar fi a l'actual situació: "Es impossible acabar dient que continuï aquest estat de coses tan desagradable".—Havas.

ELS LABORISTES I LA POLITICA DEL GOVERN ANGLES

Londres, 29.—En la conferència que han celebrat els membres del partit treballista ha estat aprovada una resolució del seu president senyor Ramsay MacDonald en la qual es critica l'ocupació de la Ruhr per les tropes franco-bèlgues, i se sollicita que s'obrin negociacions o es recorri a un arbitratge per solucionar la qüestió de les reparacions. En la dita resolució es reconeix també la necessitat que el Govern dels Soviets sigui reconegut.

D'acord França i Bèlgica, decidiren no examinar cap proposta alemanya fins que aquesta cessi en la seva resistència passiva.

No evacuaran el territori de la Ruhr, sinó en la mesura i proporcio que Alemanya faci efectius els pagaments, així com Alemanya després de la guerra del 1914.

L'últim any d'obligar Alemanya a que ens pague exactament en què i en què forma han de ser pagats els drets d'armament aeris de la Gran Bretanya.—Havas.

EN VISTA DE L'INCREMENT DE L'AVIACIÓ FRANCESA, ANGLATERRA AUGMENTA LES SEVES FORCES AÈRIES

Londres, 29.—El "Daily News", en el seu editorial diu que Anglaterra ha augmentat les forces de la seva aviació a causa de l'aviació francesa. Contestant la pregunta de "Le Matin" demandant per què les forces franceses han servit de comparació, replica el "Daily News" que la costa francesa està a menys d'una hora de Londres per la via aèria.—Radio.

"Aquests són els punts de vista que seran examinats en les properes converses diplomàtiques, en els quals la Santa Seu no pot ni vol immiscuir-se i és de desitjar que les potències aconsegueixin fixar l'import del deute alemany. Quant a les garanties, la Santa Seu reconeix perfectament als creditors el dret a prendre les porcions de la Rúbia.

Les darreres proposicions alemanyes estan manejades de sorpresa i per això no mereixen consideració.

Que no ho entri artilleur Alemanya?

que no ho entri artil

De Catalunya

ARENYS DE MAR

La revetlla de Sant Joan : L'Ajuntament : Les festes de Sant Jaume

Les festes de Pàtria i Esport organitzades per la nostra arxida Joventut Nacionalista i celebrades en la revetlla i diada de Sant Joan, han obtingut un èxit públic extraordinari.

Una gran gentada anà al camp d'esports, que aquell dia es donava per acabat, on un grans foc flamejà, mentre la cobla principal de Bordils feia puntejar la nostra bella dansa nacional.

El ball de coques fou un altre èxit, esgotant-se'n algunes centenes.

El camp, enllumenat amb bombetes i fanalets, presentava un fantàstic cop de vista.

Donada l'esplèndida situació topogràfica del camp i el silenci de la nit, les sardanes se sentien de tots els indrets del poble i de les serralades i turons veïns.

L'endemà es ballaren al matí i vespre sardanes a la plaça de l'Església i a la tarda a l'esmentat camp, on se celebren dos partits de futbol.

— El nostre Ajuntament, presidit per l'alcalde accidental, el consequent nacionalista En Xavier de Prats, ha acordat que les festes de Sant Zenon es facin amb la més gran modestia, sense desdissir de la importància de la població. Hi haurà, com de costum caritat als pobres, completes, traques, concerts, castells de focs, ofici, cerca vila, il·luminació de la Riera, processó, el penó principal de la qual s'ha ofert al nostre convei i bon amic don Salvador Puiggròs.

Les societats particulars, per al seu compte, també faran festes; hi haurà envelats a l'Ateneu.

El Casino Industrial, entre altres festes, ha organitzat una sessió de balls catalans a càrrec de l'Esbart Català de Dansaires, per al dia 10, a les sis de la tarda.

El Casino Lloberes ha contractat per als tres dies l'orquestra Planas.

Tot això fa que s'augurin unes festes molt animades i esplèndides.

— Són moltes les famílies que per les circumstàncies que travessen a Barcelona han avançat el seu estiuig.

VALENCIA

III Congrés d'Història de la Corona d'Aragó

Amb motiu del III Congrés que se celebrarà a València els dies 1 al 5 del vinent juliol, s'ha confeccionat el següent programa:

Dia 30, a a nit, recepció i lliurament a la Diputació, en honor dels congressistes.

La inauguració oficial tindrà lloc el dia 1 de juliol, continuant les sessions fins el dia 5 inclusiu.

La sessió inaugural, el Municipi de València tracta que pugui tenir lloc al Saló de la Llotja, en el qual ha estat collocat un magnífic artesonat del segle XV procedent de la antiga Sala de la Ciutat.

Aquesta delegació ha rebut oferiments de la Comissió de propaganda del Congrés per proporcionar als senyors congressistes que ho sollicitin, hostatge des de 8 pessetes a 25, i per això poden dirigir-se al conseller En Manuel Oller, carter Cavallers, 32, València.

S'ha rebut un bon nombre d'inscripcions, i es prega als que desitgen assistir al Congrés que passin per la Comissió de Cultura l'avans possible per a què pugui transmetre a la Diputació de València els butllets amb prou temps.

VILAFRANCA DEL PENEDES

El Bloc Catalanista : L'Aplec d'Ació Catalana : A Sant Quintí

Divendres passat al Bloc Catalanista va celebrar-se una assemblea general extraordinària per tractar de les noves orientacions a prendre.

En mig de gran entusiasme s'acordà trametre l'adhesió a "Acció Catalana" per tal com el seu ideari encaixa amb el del Bloc, i constar en acta també la simpatia per a la Unió Catalanista, mare veneranda del nacionalisme radical i per l'Estat català, que desvetlla una ànsia d'organització i metodologia de l'esforç.

També es canviaren impressions sobre la possible creixença de l'entitat, acabant l'acte amb visques a Catalunya llure i a Ació Catalana.

Aahir, diada de Sant Pere, el Foment Sardanista tenia contractada la cobla "Empurnades", de Palafreguill, que donà dues audicions de sardanes.

S'aprofità l'avinentesa per a homenatjar l'ex-candidat per a diputat a la Mancomunitat En Josep Guant i Sala, amb un àpat al Niu d'Art.

STA. COLOMA DE GRAMANET

Sant Joan : Les obres de la carretera

La revetlla de Sant Joan s'ha celebrat amb una animació extraordinària, velent-se nombroses coles que anaven

a diferents indrets a menjar-se la típica coca.

— La paralització de les obres del pont i carretera del Torrent d'en Génies ocasiona grans molèsties i perjudicis a tots els viatgers i vehicles, que es veuen obligats a passar pel dit lloc, principalment en dies de pluja que es reprenguin les obres i les acabi d'un cop, perquè d'aconseguir-se, a poc tardar s'hi estableix el ramal del tramvia que tant hi convé, el qual donaria lloc a que hi fixessin residència moltes famílies que ja hi tenen casa pròpia i altres que no tenint-hi encara fizien el mateix, afavorint així l'engrandiment de la població a base de crear-s'hi noves indústries.

RUBI

Programa de la festa major.—Excursió.—L'erari municipal

La festa major d'aquesta vila, que ha de celebrar-se els dies 29 i 30 d'aquest mes i primer de juliol, promet ésser ben concurguda degut a les extraordinàries diversions que les societats han organitzat.

La Joventut Nacionalista, per a la tarda del dia de Sant Pere ha organitzat un concert que donarà l'Església dels Sants Just i Pastor, i el Consell d'Entitats, que d'acord amb la més gran modestia, sense desdissir de la importància de la població. Hi haurà, com de costum caritat als pobres, completes, traques, concerts, castells de focs, ofici, cerca vila, il·luminació de la Riera, processó, el penó principal de la qual s'ha ofert al nostre convei i bon amic don Salvador Puiggròs.

Les societats particulars, per al seu compte, també faran festes; hi haurà envelats a l'Ateneu.

El Casino Industrial, entre altres festes, ha organitzat una sessió de balls catalans a càrrec de l'Esbart Català de Dansaires, per al dia 10, a les sis de la tarda.

El Casino Lloberes ha contractat per als tres dies l'orquestra Planas.

Tot això fa que s'augurin unes festes molt animades i esplèndides.

— Són moltes les famílies que per les circumstàncies que travessen a Barcelona han avançat el seu estiuig.

BERGA

Festa dels Pomells

El dia de Sant Joan s'aplegaren, a la nostra ciutat, els Pomells de Berga i Pla de Bages. Els belços i façanes s'ornaren amb draps barrats. A la plaça de la Nació Catalana s'allà un artístic arc de triomf, donant el "Déu vos guard" als pomellistes forans. A les vuit resultà solemnitat l'arribada de les comissions de Bages i Berga, assent rebudes per una comissió de l'Ajuntament i representacions de les nostres entitats nacionals.

Al teatre Domènech, els dies 29 i 30, la companyia del teatre Romea, sota la direcció de N'Enric Jiménez, representarà les formoses obres "A la Costa Brava" i "El foc de les ginestes".

L'Ajuntament donarà almoines extraordinàries als pobres, i de més a més, té contractada una cobla per tocar sardanes als carrers i places de la vila.

El Casal Popular també, amb motiu de les festes, ha installat al seu estage una exposició de fotografies d'En Fuster, dibuixos d'En Junçeda i majoliques d'En M. Casademunt; també se celebrarà al dia local un concert que donarà l'Oriol de Monisterrat, d'Olces.

— El Centre Excursionista de Rumbà ha assenyalat el dia 22 de juliol proper per a l'excursió d'aquest any a Santa Cristina, visitant-se les po-

blacions de Tossa, Lloret i Blanes.

— L'alcalde de la vila ha circulat unes fulles detallant la seva gestió dient de l'Ajuntament, explicant que queden en caixa 63,506 pessetes, sense cap deute. Ja va bé que continuï la bona administració, mes cal no oblidar les reformes verament indispensables a la nostra vila i que tanben en l'esmentada fulla remarca el senyor alcalde.

— Després de molt de temps havem sentit novament a l'Oriol de Sabadell, el qual s'ha presentat als seus socis protectors oferint-los un concert al teatre Principal. Es realment una tasca feixa guanyar un orfeó, i encara tenir-lo abandonat; i ho més encara quan per aguantar l'Oriol només hom compta amb un esforç personal, individual, com passa amb el nostre Oriol. Es cert que l'Oriol de Sabadell no està pas abandonat; i hi ha un gran nombre de socis protectors, t'una petita subvençió de l'Ajuntament, una junta entusiasta, i sobre tot uns cantaires amb una fe i una devoció admirables envers l'Oriol i envers el seu mestre que els guanya de la manera més amorosa. Però, de tots aquests elements, aixecen emergir ara l'an, ara l'altra i veurem que l'Oriol no romanirà pas gaire; però tinc d'enving l'esforç individual, l'ànima que hi deixà cada dia el mestre Planas, i hauré fet l'ànim de l'Oriol, el qual, aleshores, de mica en mica, per no dir rápidament, s'anirà extingint.

— Tot seguit s'emplena el temple de Sant Francesc de Powellsites per a la Comunitat general. L'Oriol de Berga, i cantà una formosa missa polifònica. El Pare caputxí Roderic de Maestre digué un sermó magistral, i tot seguit s'emplena el temple de Sant Joan de l'Església de la Comunitat.

— Així vol dir que nosaltres, consients de la voluntat que requereix per part del mestre Planas en presentar la seva institució davant un públic, per aquesta sola voluntat li deixarem l'obra, però, si en més d'aquesta vol instat, hom nota en l'Oriol de Sabadell un rangue de qualitats i excel·lències, aleshores no n'hi deu haver poca amb un senzill elogi, sinó que cal remarcar com és la nostra administració. I es que nosaltres no creiem pas—després d'un grapat de mesos de no haver-lo sentit—en fruit d'un programa com el que ens fou donat suu, ni així tampoc d'una interpretació com la que doiven a cada cançó. Continua per davanter de tots els valors de l'Oriol la impecable afició de tota la massa coral, la qual cosa amb tot i ésser tradicional no deixa de sobtar-nos sempre. El programa—contenint quatre estrenes—ens plaué extraordinàriament, llevat potser de "L'aplec de l'ermita", d'en Baró, que trobrem una mica pobre. Cal remarcar d'una manera especial la justa interpretació que ens donà l'Oriol de "Les flors de maig", d'en Clavé; la "Cançó del Nadal", d'en Sancho Marraco; "La presó de Lleida", d'en Camelles i Ribó; el "Nocturn", de Llobera, i la "Cançó de nois", de Grigé, que s'emportà l'autor. Els solistes Antoni Dodas, Joana Cunillé i Jaume Cunillé, excellents.

— Ha estat causada l'exposició d'imatges d'en Mariano Vilaseca, a la plaça de la Catedral de Vich, tota i la de joins, d'en Muñoz, a l'Acadèmia de Belles Arts, després d'haver assortit un èxit de venda ben remarcable, especialment les fotografies del Vilatobà, en la major part de

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

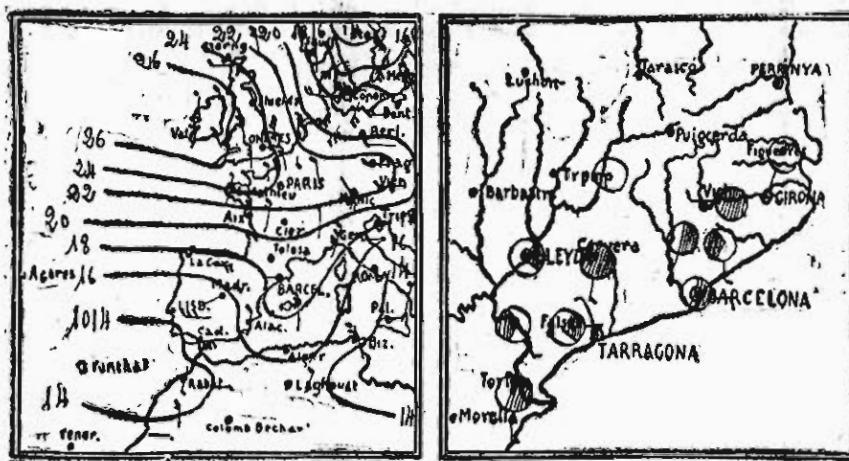
Dia 29 de Juny de 1923

LA SITUACIÓ ATMOSFERICA GENERAL A LES 7 DEL MATÍ.—(Observacions d'Europa, Nord d'Àfrica i l'Atlàntic, rebudes per telegrafia sense fil)

Continuen dominant les altes pressions a les costes occidentals d'Europa, amb bon temps general. Al Sud d'Itàlia hi ha un petit secundari, que produeix pluges a Austràlia.

2. ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES 8 DEL MATÍ.—(Observacions de la Xarxa meteorològica catalana, comunicades per telèfon):

Bon temps, amb alguns núvols i vents molt suaus. En les darreres 24 hores ha plougit a la Plana de Vich.

3. VENTS SUPERIORS A BARCELONA.—(Son datges de l'atmosfera il·lava a les 7 del matí):

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 2000
Direcció: E, WSW, SSE, NWW.
Velocitat en metres per segons: 1, 3, 4, 5

Plaça de novols a 2,908 metres.

OBSERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13, 18 hores

Bardòmetre a zero i al nivell de la mar: 761,9, 763,9, 765,5. — Termòmetre sec: 21,3, 22,9, 22,1. — Termòmetre humit: 18,6, 19,5, 19,3. — Humitat (centímetres de saturació): 75, 66, 75. — Direcció del vent: E, S, SW. — Velocitat del vent en metres per segon: 6, 3, 4. — Estat del cel: quasi tapat, quasi seig, nuvolós. — Classe de núvols: cumulus, stratus-cumulus; cirrus-stratus; fracto-cumulus, cirrus-stratus.

Temperatures extremes a l'ombra

Màxima: 23,8. — Mínima: 18. — Mínima arran de terra: 17. — Oscilació termomètrica: 5,2. — Temperatura mitja: 20. — Precipitació algunes des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: 0,0 mil·límetres. — Recorregut del vent en igual temps: 105 quilòmetres.

les quals hom veia el rötoli d'"adquirit".

En Muñoz, ja coneigut a la nostra ciutat, no ens oferia gran cosa de nou ni de extraordinàriament excepcionat. No obstant, ens plau en Muñoz per la seva gran seriositat en tractar el seu treball, fruit del qual s'amira en ressenyes dels seus obres.

El fil del senyor Vilatobà, amb les seves fotografies, s'ha presentat a Sabadell com quelcom d'esperitós i amb tota l'originalitat a esmentar. En aquesta exposició tenia unes vint-i-cinc obres, les quals són molt ben orientades, oferint un conjunt agradoable i sense pretensions, que és la valor que ens ha agratès més d'aquesta exhibició. El Vilatobà no ha presentat obres de complicada composició ni retalls fotogràfics enganyadors. Fa l'efecte que sapiga el que fer per i es limita a les seves aptituds sense el neixi d'aner depressa per canvis que no coincideixen. Creiem que si sempre guarda aquesta fidelitat als seus conciencaments, en Vilatobà essent un artista sincer sabrà guanyar-se seriosos triomfs per assolir grans triomfs per a ella i per a l'Oriol.

De la manera que està avui l'Oriol de Sabadell, nosaltres pregarem al mestre Planas que no l'amagués tant temps al públic. La tasca que ell i els seus cantaires estan duent a terme, actualment resta estancada en les quatre parets del local social de l'Oriol i en el cenacle dels orfeonistes. I creiem que no és prou just Sabadell pot competir millor l'obra del seu Oriol, i això contribuirà evidentment a un major apreciament. Si l'Oriol es maniféstés més sovint, estem segurs que no solament moralment, sinó materialment també, hi sortirà guanyant. I en quant als socis protectors mateix, si l'Oriol en lloc de donar un concert anual per ells, en fer un de mensual—adavantament fos una mena de concert repàs— augmentaria a ben segur el nombre de protectors, i potser tota també un major estimul per als cantaires.

Actualment, que ho pensi bé el mestre Planas, l'Oriol té una intervenció poc activa i no massa vivent en el moviment constant de la ciutat, i com més s'assimili el seu ritme més preponderància prendrà. I si l'Oriol no fos com és ara, no aconsellariem pas això nosaltres, que precisament ho fem això perquè estem convençuts que l'Oriol està capacitat i comptà amb facultats per assolir grans triomfs.

— Hom diu que a primers de juliol la companyia de ferrocarrils del Nord posarà en circulació diària sis nous trens (tres d'ascendents i 3 de descendents) entre Barcelona i la nostra ciutat, i també se celebrarà al dia local un concert que donarà l'Oriol de Monisterrat, d'Olces.

— Després de molt de temps havem sentit novament a l'Oriol de Sabadell, el qual s'ha presentat als seus socis protectors oferint-los un concert al teatre Principal. Es realment una tasca feixa guanyar un orfeó, i encara tenir-lo abandonat; i ho més encara quan per aquest temps no hi ha un nombre de receptes que responden de bo de bo

L'aplec comarcal d'Acció Catalana a Vilafranca del Penedès

Ahir es celebrà a la patriòtica ciutat de Vilafranca del Penedès l'anunciat aplec d'Acció Catalana, regnant en tots els actes el més fervorós entusiasme.

Acció Catalana, tot just finides les tasques electorals, ha tancat el parèncesi que aquest episodi de la seva actuació havia obert en el seu apogeu de catalanització, que ve realitzant d'ençà de la seva fundació.

Ha estat un èxit més. Tota la ciutat ha acudit a la crida patriòtica dels actius elements nacionalistes de Vilafranca i més a més ha acudit nombrosa i selecta representació de tot el Penedès i de la veïna comarca d'Igualada.

ARRIBADA

A l'estadi esperava els oradors de Barcelona una gran munió de patriotes. En arribar el tren escolta una formidoble ovació i es donaren entusiastes vistoses a la llibertat de Catalunya.

Tot seguit es dirigiren a la Rambla, on la cobla "L'Empordanesa de Palafrugell" executà escoelides sardanes que foren puntuades per una immensa gentada amb fervorós entusiasme.

EL MITING

Molt abans de l'hora anunciatà la grandiosa sala del Teatre Principal estava plena de gom a gom, rexinat amb extraordinària i encoratjadora abundància les belles dames i gentils donzelles vilafranquines, les quals amb molt d'entusiasme aplaudiren xardorosament els oradors.

Quan va la presidència En Bofill i Matas, seient a la seva drada els senyors Grant i Sala, Antoni Galími, Antònia Sans, del Bloc Catalanista de Vilafranca; a l'esquerra En Ventura Gassol, Elies Rovet i Ricard Fortuny.

El president, en obrir l'acte, redí la paraula a

MANTOS GALLETA

et qual, en nom dels nacionalistes de Vilafranca, digué:

Nacionalistes del Penedès: Avui celebrem un aplec d'Acció Catalana i nosaltres hi col·laborem amb tot el nostre entusiasme. Nosaltres estem identificats amb l'ideari d'Acció, però aquesta entitat patriòtica ha sortit com una protesta contra l'actuació d'elements vint anys de collaboracionisme amb els governs d'Espanya, que han fet estacionar i fins han endarrerit el procés del problema de la nostra llibertat. Nosaltres veiem que ha passat l'ora de les mitges solucions i per això hem decidit d'actuar amb Acció Catalana, car el seu ideari conté l'ús nacionalisme que els patriotes podem acceptar: el nacionalisme incondicionat.

Diu que fins ara els partits amonistins i rexionistes han correut la terra catalana, han actuat amb una gran intensitat política, i, no obstant, no han fet gairebé cap catalanista.

Fa una situació als republicans nacionals del districte dient que ells són els veritables nacionalistes, i no obstant han acceptat ésser alcaldes del seu. He visto-diu—com aquests senyors posaven les quatre barres a tots els problemes electorals i allora esborraven de les candidatures el nom d'un ferm patriota, de Tamís Grant i Sala, la jilla de serveis nacionals del qual és brillantissima, com cap altre poqui éspero. També he visto que un periòdic, que en moments determinats s'ha vestit de nacionalista, es felicitava, adé, pel triomf de "els izquierdos"; i jo vull preguntar a aquests senyors de quines esqueres parlén perquè, tanmateix, les seves frases ens permeten d'interpretar-los com aquelles esqueres funestes de García Prieto, de Román, de l'Alba i uns del mateix Lerroux...

Realment es dolorós parlar de divisions, però jo vull dir-vos que nosaltres no podem acceptar que hi hagi catalans que diguin que als locals socials no s'ha de cantar "Els Segadors" per ésser un himne polític; he de dir-los que el nostre himne nacional, que éssim un símbol, està intimament unit amb l'altre símbol que éssim la senyera de la Pàtria. (Molts aplaudiments.)

EN VENTURA GASSOL

"Catalans i catalans del Penedès:

Es en aquesta hora, quan Catalunya via els moments més durs i crueus de la seva història, que nosaltres hem vingut a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

A la capital de Catalunya es vesseu avui sang catalana i ens del que aquesta sang que és el tresor més preciós que tenim en nosaltres es vessi igualment i d'una manera segura.

Els es refien sempre de la force de les armes; nosaltres de la de l'esperit. Per ciò es que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les seves mans temprides de sang de tant guanyar ferides dels seus fills per encairar-hi el canvi de les seves amargures ple de gom a gom de llàgrimes, de fel i de sang del seu propi cos en señal de la consagració del dogma d'ufs de les nacionalsitats, i de la nostra independència.

Per això nosaltres avançem cap al ciu on ens espera la llibertat, serens i impavids, no amb armes a les mans, sinó amb el bordó del pelegrí, que ens senyala els camins amb l'esperança que si mai Catalunya ens crida com una mètia a una nosa de sang, no farem com aquells antics patriotes del vell testament, que quan diuen que a nosaltres, que així hem aguantat a fer un acte de nacionalisme i de germanor. Es en aqueix moment que — permeté que us ho diu amb un simili — ens podem imaginar Catalunya com una jovent de cos formats, alcant les se

NOTICIES DE MADRID

El Consell de ministres ha tractat de la presentació de projectes de llei de caràcter social al Congrés i de les responsabilitats polítiques

Al Senat s'ha aprovat el projecte de llei sobre la finança d'armes
Es diu que Abd-el-Krim proposa formalment la pau a Espanya

Consell de Ministres

A L'ENTRADA

El Consell ha quedat reunit a dos quarts d'onze del matí.

El primer d'arribar ha estat el ministre de la Governació, el qual ha dit que havia conferenciat amb el governador de Barcelona, donant-li compte de la seva arribada i de l'affectuosa rebuda que li han fet les autoritats i forces vives.

El ministre de Finances era portador d'expedients de tràmits.

El ministre de la Guerra portava expedients d'adquisició de material per a l'exèrcit.

També portava diversos expedients d'Alberto condicional.

El ministre de la Guerra ha confirmat la detenció dels sindicats de Barcelona per ordre del jutge militar.

Els periodistes li han preguntat si coneixia el disgust existent a l'emicrèc per la detenció d'un periodista pel jutjat militar.

El general Aizpuru ignorava l'ocorregut.

Ha desmentit la notícia que hagi estat processat el general Cavalcanti.

El ministre de Marina ha dit que portava expedients de propostes per a l'estrangeir.

El ministre del Treball creia que el Consell tractaria dels projectes de caràcter social.

El ministre de Foment donaria compte del projecte d'ordenació territorial.

El de Gràcia i Justícia ha dit que avui quedarà aprovat el projecte de tenencia d'armes, i final.

Els altres ministres no han fet cap manifestació.

A LA SORTIDA

El ministre de Gràcia i Justícia ha sortit del Consell a tres quarts de dues, manifestant que el Consell seguirà reunit i que ell sortirà per haver d'anar a casa seva, la finca "Villa Luisa", que està molt lluny, estimant que l'espera després al Senat a dos quarts d'onze.

Els moments s'havien aprovat diversos projectes.

El Consell ha acabat a un quart de dues de la tarda.

A la sortida la manifestació del senyor Cossío que havia començat a donar compte del seu projecte ferroviari i que per acabar el seu exordi se celebrarà un altre Consell dilluns vinent.

NOTA OFICIOSA

La nota oficiala del Consell diriaix:

"Com en Consells anteriors, el Govern ha tingut un canvi d'impressions sobre els punts d'aixòs debats parlamentaris i especialment en el referent a la delegació de responsabilitats.

Conseqüent a la seva política en maneres socials i fent honor als compromisos entretenys per Espanya i les Confederacions Internacionals del Treball, acordà presentar al Parlament algunes projectes de llei per ratificar aquests acords, coordinant-los amb la legislació espanyola. Els dits projectes de llei es referen a la jacobina del treball, a condicions del treball de les dones i dels nens i de les obres agrícoles i marítimes.

Són despatxats als assumptes següents:

Zona.—Projecte de Reial decret sobre la propietat literària espanyola a l'estrangeir.

Càrdic i Jordà.—Projecte de Reial decret sobre la organització de l'Audiència de Santa Creu de Tarragona.

Guerra.—Concessió de llibertat condicional a alguns presos, i autorització per arreder, destitucions als serveis de Guerra, d'ignes locals a Madrid, Barcelona, Gaudafarre, Almeria, Palma de Mallorca, Sabadell, Zamora, Las Palmas, Gran Canària i Reus.

Finances.—Permís de parcelles de l'Estat amb altres de l'Ajuntament de Sevilla, permís d'un edifici destinat a gressos d'Utrera per un altre particular; accresciment d'una dàcia de terrenys a Granaia feta pel senyor Josep Utrera a l'Estat per a ampliació de la fàbrica de polvor i explosius; adquisició, mitjançant compra d'un edifici a Salamanca per a allotjament de les forces de carabiners; i anul·lació del concurs per a l'arrendament de les Salines de Torrevella.

Governació.—Expedient: obres complementàries del ferrocarril destinat a ciutat de Correus i Telègrafs de Espanya.

Instrucció pública.—Projecte de l'ordi de l'Estat davant a la categoria d'Estació professional i personal de l'Estat, concurs per a l'adjudicació d'una edificació en aquest Comitè del Centre d'Estudis Hispànics, i approvació del pressupost d'execució de la segona part dels altres pressupostos de la construcció d'un edifici destinat a l'Escala d'Arts i Indústries d'Espanya.

El ministre de l'Interior annuncia un nou compte del projecte de l'Estat, que l'obliga a fer una reforma del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers, i que l'autoritza a fer una reforma del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

Entençut que cal la depuració fiscal, però no concertant-ho al Consell que tingue la desigualtat que un som temps fa plantejaven envers els que havien de succeir-lo per alleujar els danyos produïts per la dictadura, el Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprovació del sistema d'ocupació segons el criteri del Consell de Ministrers.

El Consell ha deu que el criteri del Consell de Ministrers no sigui resolt al mateix temps que l'aprov

Del Romiatge a Lourdes.

ROMIATGE A LOURDES

Avui creixent que d'any en any el romiatge a Lourdes, i per l'Hospitalitat de Nostra Senyora de Lourdes, s'ha celebrat el durant els dies 21, 22, 23, i 27.

A els pelegrins l'excellènt cardenal primat de Tarragona i Barraquer, i els il·lustrissims senyors bisbes, Sou d'Urgell i Solà, Guillamet, Guitart i Coquerevient.

Prins, en cinc trens especials, i diferents heros del dia 21, somenat blanc, la sortida del una del migdia, anaren els i nombre de més de doscents, i amb un reflector l'espejo sobre el guarnit al tron de Blanca o quan menys un lleu-

a de la col·locació dels malalts camillers de la Creu Roja, i, i alguns dels pelegrins, ilaren amb molt d'entusiasmeixos els grans felicitats que abnegat amor als des-orens dirigits pels metges de nació i pel tresorer, senyoria Vallet.

Al punt de mitja nit hi hagut missa de comunió, esent celebrant el senyor cardenal.

S'acostaren a la Sagrada taula la immensa majoria dels pelegrins catalans.

Da 21.—Ultra el bany a les piscines a les deu del matí a l'església del Rossell hi hagué un solenní ofici.

Fou celebrant el senyor bisbe de la Seu d'Urgell, doctor Guitart.

Previ en espanyol el doctor Jaume Pons, S. J.

Es cantaren la "Missa d'àngels", "Salve al·luin" i "Salve Regina".

A les tres hi hagué a la Basílica un rosari solemne, amb explicació de missals, per un reverend pare caputxí.

Seguiran els actes ja acostumats dels altres dies, les processons del Santíssim i les illuminacions.

Da 25.—A dos quarts de sis del matí sortí de la Cova el Viatgeus: es canaren les estacions de tornada al Rossell. Resultà molt espèciale i concorregut.

A la jornada hi hagut comunió general a l'església de la Cova.

El mateix dijous s'arribà al final del viatge, encuit la Verge Blanca, igual que en amb la Salve Regina.

Enigas ben prompte en trens i automòbils anaren als destinars.

Molts dels que anaren a l'estada foren atesos durant el viatge.

Da 26.—A dos quarts de sis del matí sortí de la Cova el Viatgeus: es canaren les estacions de tornada al Rossell. Resultà molt espèciale i concorregut.

A la tarda hi hagué a la Cova la missa de comunión.

El divendres pels Prebats, acabant fiute amb un bel discurs del cardenal.

A la tarda la Pelegrinatge fou una visita oficial a monsenyor Schöpfer, bisbe de Tarbes i de Lourdes, membra de la processó del Santíssim.

En aquests dies, a Figueres que l'anterior dels pelegrins sentiren una forta jora, per l'arrebatament de la curació completa de la senyora Mercè Oliver i Subirana, la qual feia quatre anys que estava malalta del "mal de l'oli", deixant l'incurable.

Després dels actes acostumats es feu al final de la processó del Santíssim una fotografia de la Pelegrinatge.

A la nit, després de la processó dels illuminacions, hom gòt a la Santa Creu a ofrenir l'honor a la Mare de Déu de Lourdes.

Da 27.—A les set del matí, a l'estada de la Cova hi hagut missa de comunión.

A l'espai de la Cova hi hagut l'ofici solemne en acció de gràcies a la Verge Puríssima.

La processó es cantaren "Ave Maria" i "L'Inmaculada Concepció" i a la cova la "Salve Regina" després de la presentació "Ou fare de Déu".

Passaren a besos les roques i resplandí una part del llorant amb cada deuza els "Corona de Rosses" i a l'acte.

Després de fer el comiat el Sr. Llorente de Solsona, doctor Cunellas, el qual dignà parades fortes belles, rumberes de bells conveguts i recomanacions.

nada del Roser, per a la benedicció dels malalts.

Hi assistiren els homes i els sacerdots, junts amb els belgues (ja que aquells dies també hi havia pelegrinatge).

A continuació la processó i reserva del Santíssim, els malalts eren traslladats a l'hospital.

A les vuit de la nit s'organitzà la processó de les illuminacions, veient-se força concorreguda i presentant un bellissim efecte. Es cantaren l'"Ave Maria" i el "Credo".

Da 28.—A les set del matí a la Cova hi hagut comunió general, assistint-hi els malalts.

Després de les nou i les onze aquesta forta portaven novament a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Alternaven amb les oracions algunes cantades.

A la tarda, a les dues, els malalts foren portats novament a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, igual que els altres dies, els traslladaren a l'esplanada, per celebrar l'estentada processó del Santíssim.

Acabada la processó de les illuminacions, comença l'adorament nocturn, amb exposició del Santíssim Sacrament, i altres actes, entre ells sermó.

Diversos cautes foren executats durant l'adorament nocturn.

Al punt de mitja nit hi hagut missa de comunió, esent celebrant el senyor cardenal.

S'acostaren a la Sagrada taula la immensa majoria dels pelegrins catalans.

Da 29.—Ultra el bany a les piscines a les deu del matí a l'església del Rossell hi hagué un solenní ofici.

Fou celebrant el senyor bisbe de la Seu d'Urgell, doctor Guitart.

Previ en espanyol el doctor Jaume Pons, S. J.

Es cantaren la "Missa d'àngels", "Salve al·luin" i "Salve Regina".

A les tres hi hagué a la Basílica un rosari solemne, amb explicació de missals, per un reverend pare caputxí.

Seguiran els actes ja acostumats dels altres dies, les processons del Santíssim i les illuminacions.

Da 30.—A dos quarts de sis del matí sortí de la Cova el Viatgeus: es canaren les estacions de tornada al Rossell. Resultà molt espèciale i concorregut.

A la tarda hi hagué a la Cova la missa de comunión.

El divendres pels Prebats, acabant fiute amb un bel discurs del cardenal.

A la tarda la Pelegrinatge fou una visita oficial a monsenyor Schöpfer, bisbe de Tarbes i de Lourdes, membra de la processó del Santíssim.

En aquests dies, a Figueres que l'anterior dels pelegrins sentiren una forta jora, per l'arrebatament de la curació completa de la senyora Mercè Oliver i Subirana, la qual feia quatre anys que estava malalta del "mal de l'oli", deixant l'incurable.

Després dels actes acostumats es feu al final de la processó del Santíssim una fotografia de la Pelegrinatge.

A la nit, després de la processó dels illuminacions, hom gòt a la Santa Creu a ofrenir l'honor a la Mare de Déu de Lourdes.

Da 31.—A les set del matí, a l'estada de la Cova hi hagut missa de comunión.

A l'espai de la Cova hi hagut l'ofici solemne en acció de gràcies a la Verge Puríssima.

La processó es cantaren "Ave Maria" i "L'Inmaculada Concepció" i a la cova la "Salve Regina" després de la presentació "Ou fare de Déu".

Passaren a besos les roques i resplandí una part del llorant amb cada deuza els "Corona de Rosses" i a l'acte.

Després de fer el comiat el Sr. Llorente de Solsona, doctor Cunellas, el qual dignà parades fortes belles, rumberes de bells conveguts i recomanacions.

En aquests dies, els pelegrins es van a la Cova la "Salve Regina" després de la presentació "Ou fare de Déu".

Passaren a besos les roques i resplandí una part del llorant amb cada deuza els "Corona de Rosses" i a l'acte.

Després de fer el comiat el Sr. Llorente de Solsona, doctor Cunellas, el qual dignà parades fortes belles, rumberes de bells conveguts i recomanacions.

En aquests dies, els pelegrins es van a la Cova la "Salve Regina" després de la presentació "Ou fare de Déu".

Passaren a besos les roques i resplandí una part del llorant amb cada deuza els "Corona de Rosses" i a l'acte.

Després de fer el comiat el Sr. Llorente de Solsona, doctor Cunellas, el qual dignà parades fortes belles, rumberes de bells conveguts i recomanacions.

En aquests dies, els pelegrins es van a la Cova la "Salve Regina" després de la presentació "Ou fare de Déu".

Passaren a besos les roques i resplandí una part del llorant amb cada deuza els "Corona de Rosses" i a l'acte.

Després de fer el comiat el Sr. Llorente de Solsona, doctor Cunellas, el qual dignà parades fortes belles, rumberes de bells conveguts i recomanacions.

En aquests dies, els pelegrins es van a la Cova la "Salve Regina" després de la presentació "Ou fare de Déu".

Passaren a besos les roques i resplandí una part del llorant amb cada deuza els "Corona de Rosses" i a l'acte.

Després de fer el comiat el Sr. Llorente de Solsona, doctor Cunellas, el qual dignà parades fortes belles, rumberes de bells conveguts i recomanacions.

En aquests dies, els pelegrins es van a la Cova la "Salve Regina" després de la presentació "Ou fare de Déu".

Passaren a besos les roques i resplandí una part del llorant amb cada deuza els "Corona de Rosses" i a l'acte.

Després de fer el comiat el Sr. Llorente de Solsona, doctor Cunellas, el qual dignà parades fortes belles, rumberes de bells conveguts i recomanacions.

En aquests dies, els pelegrins es van a la Cova la "Salve Regina" després de la presentació "Ou fare de Déu".

Passaren a besos les roques i resplandí una part del llorant amb cada deuza els "Corona de Rosses" i a l'acte.

Després de fer el comiat el Sr. Llorente de Solsona, doctor Cunellas, el qual dignà parades fortes belles, rumberes de bells conveguts i recomanacions.

En aquests dies, els pelegrins es van a la Cova la "Salve Regina" després de la presentació "Ou fare de Déu".

Passaren a besos les roques i resplandí una part del llorant amb cada deuza els "Corona de Rosses" i a l'acte.

Tot seguit el senyor cardenal donà als pelegrins la benedicció papal, amb indulgències als objectes que portessin els pelegrins.

Aquests passaren després a besar les roques, tot cantant l'"Himne del Creant".

A les vuit de la nit s'organitzà la processó de les illuminacions, veient-se força concorreguda i presentant un bellissim efecte. Es cantaren l'"Ave Maria" i el "Credo".

Da 32.—A les set del matí a la Cova hi hagut comunió general, assistint-hi els malalts.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Algun dels que anaren a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el dia anterior.

Després, tot cantant l'"Himne del Creant", tots els pelegrins es van a la Cova i a les piscines, seguint igual ritus que el

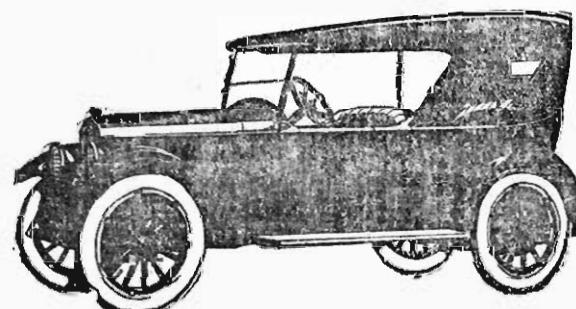
URA NATURAL DE L'AR
TRITISME, CALCULS, EC-
ZEMES, ESTRENYIMENT

BALNEARI DE VALLFOGONA

Algunes clorurado - sòdico - sulfatades, varietat bromo-iodurada, altament radioactives. Temporada oficial: de l'1 de juny al 10 de setembre. Gran Hotel-Restaurant, Xalets, Pares, Boscos, Església. Telèfon, Garatx; diverses. — Informes: "Epicerie Centrale", Rambla de Sant Josep, 13, Barcelona; Correspondència: Administrador del Balneari (per Tarragona).

STUDEBAKER

6 CILINDRES

No n'hi ha cap que doni major satisfacció

Tots els de la seva reputació li doblen el preu

PER QUÉ?

Perquè STUDEBAKER es construit per les fàbriques més importants del món en cotxes de 6 cilindres i la seva gran producció permet preus incomprendibles per a cotxes de primera categoria, que abans de remetre's al client són sotmesos a més de 9.500 inspeccions.

Agència

Espanyola

STEVENSON, ROMAGOSA I C. SA

València, 295

BARCELONA

Saló Studebaker :: Isidor Pons :: Passeig de Gràcia, 54

Pensió Lloret

Jaume I, 14, pral. Tel. 3637 A.
Coberts, Abonaments, tiquets
semanals i mensuals. Pensió
dia i temporada.

Es la reina de les aigües de taula

LA DE LA VALL DE SANT DANIEL

Depositari: JOSEP PAGANS, Ponent, 28

ESPLUGA DE FRANCOLI

Les malalties de l'estómac i vies
digestives produïdes per la

CALOR

es curat
amb el

Gastrobiol Rossell

De venda a la FARMACIA
NACIONAL: Rbla. del Cent

Tenen de milions, amb el qual anaven en vint-i-quatre hores a alleujar el mercat. L'anant en la canalla del barístic s'acarmassava més que mai contra el Trust Associat. I Slade no capitulava pas!

Belcher, després de l'esmorzar, va dirgir tot fumant cigarrets. Poc després jugà una partida a escacs pents al billar, guanyà, va fer un bridge i jàmbol el guanyà. Finalment tornà a peu al seu habitatge, entretenut-se per estudiar, i tall de psicòleg, la fisonomia del carsei.

La perspectiva d'un agradable dinar a casa de Mrs. Kentaine d'una sortida a Òpera, a la qual havien d'assistir ell i Gunther, avui de la Nitja de llur hostessa, el cebell de Felissa Alverez, acabava de comunicar-li una gran alegria.

Un cop a casa, va venir la sorpresa de trobar Mac Kenne esperant-lo en companyia del seu amic, vestit ja per al vespre.

— Dones! Mac Kenne, que ho he de mou?

Els dos homes es hi van discutir amb ironia. Cada vegada més, veient que actuït una mica embrassada i le manxa vacilant, van què saludaren d'entrària de Belcher. Però evidentment encara ell de qui s'apagava.

— Em veig obligat a advertir-te per un mecanisme urgent — va dir Mac Kenne —; és per això que he volgut parlar amb vosaltres i esdevenir-vos.

— Escoltar-nos? Sobre quin punt? — va fer Belcher.

237 *Fulletó de la PUBLICITAT*

La seva mirada era afreita pel corseu col·legi de milions col·locat sobre una butxaca i insinuava ja un gest per prendre'l, quan el detectari flirta.

Si Mr. Belcher, hic de fer cosa una raparessa,

— No cobrà cap carta mi responguen a cap

comunicació telefònica abans que jo me n'e

stinguem.

— Si aquest és el vestre desig... però per

quina causa?

— Un jove, intrigat, s'ha metrat la fesga

esperativa amb la mística plena de antevigaccions.

— Conté-hiell cas, Mac — va dir Gunther, dia-

xant-se anar en la caixa a l'hangar dels sostres

esperatives.

— Recomeneguem abans de tot, Mr. Belcher,

començar el desvió — que Mrs. Kildair se'n

ha fet magistralment.

— Què potser? — replià Belcher amb exa-

ller — A qui pertanyia la baga? Penseu-dicti

d'obrir davant de seva voluntat?

— No...

— Podia saber-ho un poc tan direcció? (Com

tauria pogut justificars'?

— Estaven agafat, efectivament — dijous Mac

Kenne, examinant amb atenció la punta del

seu cigar —. Ells han mandat, amb molta

treva. Admete aquesta dona... No n'hi ha cap

que posseeix el seu talent de seducció.

— Endevinou que aquest afer us obsessió,

238 *Fulletó de la PUBLICITAT*

— El matí de la vinya dura — interrompà Mac Kenne amb una riellota — fén tot cas, us puc garantir que la més bona no s'engebra amb un bon dol de revòlver... (Comeu pinta pès el meu John Slade, amb tots, senyors, en retrofit, tinc d'allà urgències que em costen).

— Què podré treballar-vos? — demanà Belcher.

— Entenc — respondé el detectari, amb una

sebita contrària de paupelles. Tot es qui.

Si em demanare a capaixim que ja mateix vindrà a recollir-vos, Mac — va — plegà dels allargats la mà — i m'he de subvir cap a quina desembarcada...

— Això d'endavant més complicat — va fer Belcher, dubitativa.

— No m'entrenye, hastant-ho — respondé Gunther, empinat en la seva caixa.

— I això — dijous ell detectari, amb el seu petit

paupell, tots als dos punts de l'interrogació que tots vagallàs os interessaran a vegetals, capaixim — temes de l'americana de les dàndoles. En primer lloc, tinc desvolat quants estudiells detectius emprats per Mrs. Kildair al vespre del robatori dels estudis d'investigació. En segon lloc, com Mrs. Kildair, absolutament presumpcio que la baga sarà contrada abans de dos dies.

— Absolutament, sabem que l'he possedí exactament Belcher, mentre que Gunther algúva els talla en soterrani.

— No sé qui és — replià el detectiu trans-

passant-se muntar del pis —. Ni m'he dit que

segueix un nostre serió a reverte.

239 *Fulletó de la PUBLICITAT*

Hausangers i cortisants, una pla-

na de dòlars.

— Que si m'agradat — s'ex-

plaçava, guardant una de les m-

es les seves, i arrossegant-la ve-

de bragos. Es sublim! Com us ha

guardat aquestes coses...? Tan j-

Belcher, en mig d'aquests tra-

via esquitllat sense d'altra. Un

censor, amb gran estupor, de ser pres d'una tanta passió de

s'assestarà encara quan va arrivar

— Lloct sigar! Don! Corral, graci-

te entrat! Yo voldré haver deixat

la visita per tot l'hor del món.

— A la cantonada de l'avinyuda,

un conegut del Club que mes av-

í capaix. L'agafa pel braç amb joia

— Becker, amic meu — va exclam-

ar el seu bastó en la direcció del

ter pina-mona de festa, apai-

— Què agafa? — va fer l'altre,

tracte més circumspecte de part

— Sac de llog! Ven's-ho aquí, soc i

mescindat.

Al bar va aplegar tots els seus

tant-los l'esquena amb una cordial

dant. Els seus camarades l'exam-

enjejava, persuadits que, gràcies al

playa d'ençanar alguna bonica jug-

sa. D'una estesa una dels pròcs qu-

Planya
ondulada de
120 per 75 cm.
Ptes. 7'50 m.2

ROCALLA
PER A TEULADES

Materials armats ab amiant exclusivament

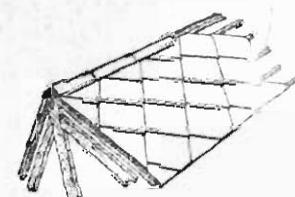
JOSEP ESTEVA I CIA.

Portal de l'Angel, 1 i 3 pral. :: Telèfon 3344-A

Fàbrica a Sarrià

BARCELONA

Plaques de 40 x 40 cm.
Pte. 5'05 m.

DEPILATORI PARADELL

EN PERFUMERIES

Estiu

Al cor de la
ciutat, envoltat
amb celles d'
a famílies. A
més a més, dins
poca al mapa
Vista panoràmica
de Bassa, Illes
de Creus. A la
casa hi ha una
per a bany, un
d'excursions. P
a l'Administració
d'una, de 9 a 10

FONDA S

MENJARS A LA
ESPARTERA. 6-VY
Telèfon 11

EL MILLOR RECONSTITUENT
Fortosina Avi
SUBSTITUÏX AMB AVANTAT
L'OLI DE FETGE DE BOCA

Preu: 4 p

DE VENDA: Segalà, Vidal i Ribas,
Creu Roja, Casa Terra, etc.

CALCATS SIMON

Liquidat a la fàbrica mateix les més
calcats amb tares que no poden

lliurar als comerciants

PREUS DE SALDES

fàbrica de calcat — LLULI
(darrera el

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11